

Britisk Ballad. (D)

Tekst: Sven Bertil Taube

Solist: Engång stod jag här i hamnen, där et skepp låg klart at gå til Västindien med last av järn ombord.

Med den flickan tryggt i famnen, som bedragitt mig just då, stod en ung sjöman och talte dessa ord:

Alice, älsking , när til våren, alla ängar står i blom,

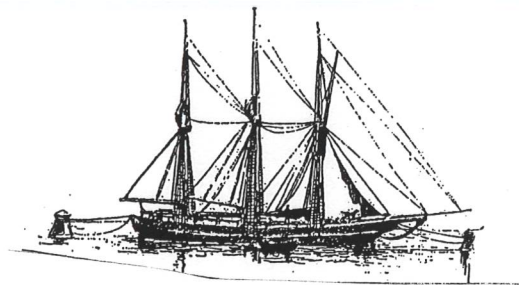
Ja, när rosan knoppas, himmelen bli'r blå,

minns att då är din John Taylor, - redan fullbefaren sailor

och då, älsking, - kann vi gifta oss vi två.

Kor: ***Alice, älsking , när til våren, alla ängar står i blom,
Ja, när rosen knoppas, himmelen bli'r blå,
minns att då är din John Taylor, - redan fullbefaren sailor
och då, älsking, - kann vi gifta oss vi två.***

Musikalsk mellemspil - et vers.

Nästa år i blomstertiden, stod jag åter i den hamn,

där John Taylor seglat bort ifrån sin vän !

Och jag ser hans fästmö vänta, med ett litet barn i famn och på redan löpar skeppet inn igen.

Då kom budet, "John är borta, - kommer aldrig mer' igen" !

Där stod Alice med sitt barn, då steg jag fram:

" Det är svårt att vara kvinna, - ge' mig barnet, - du skal finna, fast du svek mig, - Alice, - älskar jag dig än " !

Då kom budet, " John är borta, kommer aldrig mer igen" !

Där stod Alice med sitt barn, då steg jag fram:

" Det är svårt att vara kvinna, - ge' mig barnet, - du skal finna, fast du svek mig, - Alice, - älskar jag dig än " !

Musikalsk efterspil.